

922.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 19 listopada 1927 r.

**o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu
chwastów i szkodników roślin.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezy-

denta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.**Art. 1.** W rozumieniu niniejszego rozporządzenia wyrażenie:

1) „zwalczanie chorób roślin” oznacza zarówno zapobieganie chorobom roślin, jak ich tłumienie;

2) „tępienie chwastów i szkodników roślin” oznacza zarówno zapobieganie szerzeniu się chwastów i szkodników roślin, jak ich niszczenie;

3) „rośliny” oznacza rośliny w stanie świeżym, ich części i nasiona;

4) „rośliny podejrzane” oznacza zarówno rośliny podejrzane o chorobę lub o opanowanie przez szkodnika, jak rośliny, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że stać się mogą rozsadnikami choroby lub szkodnika;

5) „grunt zarażony” oznacza grunt, na którym rośliny dotknięte zostały chorobą lub opanowane przez szkodnika;

6) „grunt zagrożony” oznacza grunt, przylegający do gruntu zarażonego, a także grunt, co do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jest zarażony.

Art. 2. Stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia będą zwalczane lub tępiene choroby roślin, chwasty i szkodniki roślin, wskazane w rozporządzeniach Ministra Rolnictwa.

Art. 3. W celu zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin mogą być stosowane następujące środki:

1) zakaz przywożenia z zagranicy, wywożenia zagranicę i przewożenia przez obszar Państwa roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych, szkodników roślin, a także wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin;

2) ustalanie warunków, którym winny odpowiadać zarówno rośliny przywożone z zagranicy, wywożone zagranicę i przewożone przez obszar Państwa, jak ich opakowanie i sposób transportu;

3) ustalanie stacyj granicznych, przez które może odbywać się przewóz roślin;

4) wprowadzanie obowiązku niszczenia roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych roślin nieuprawnych, a także obowiązku niszczenia chwastów i szkodników roślin na określonym przez władzę obszarze;

5) wprowadzanie obowiązku wykonywania w określonym przez władzę terminie czynności, zapobiegających pojawieniu się i szerzeniu się chorób i szkodników roślin, w szczególności zaś obowiązku oczyszczania i odkażania gruntów zarażonych i zagrożonych, wszelkich pomieszczeń i urządzeń, w których znajdowały się rośliny chore, opanowane przez szkodnika lub podejrzane, oraz wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin;

6) ograniczanie sposobu użytkowania roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych;

7) wzbronienie niektórych sposobów oczyszczania i przerobu roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych;

8) zakaz przewożenia i przenoszenia roślin z miejsca, w którym na roślinach tych zostały dostrzeżone oznaki choroby lub szkodnika, bądź objawy, wzbudzające podejrzenie pojawienia się choroby lub szkodnika, a także uzależnienie możliwości przewożenia i przenoszenia takich roślin od dopełnienia określonych przez władze warunków;

9) wprowadzanie obowiązku zaopatrywania roślin, znajdujących się u osób handlujących niemi, w świadectwa zdrowotności lub świadectwa miejsca pochodzenia;

10) ograniczanie na określonym przez władzę obszarze obrotu roślinami i wszelkimi przedmiotami, które mogą być rozsadnikami choroby lub szkodnika;

11) zakaz uprawiania poszczególnych roślin na gruntach zarażonych i zagrożonych;

12) zakaz uprawiania roślin, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin, a także uzależnienie możliwości uprawiania takich roślin od dopełnienia określonych przez władze warunków;

13) wprowadzanie obowiązku powiadamiania władzy w określonym przez nią terminie o każdym wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się chorób i szkodników roślin.

Sposób zwalczania poszczególnych chorób roślin oraz tępienia poszczególnych chwastów i szkodników roślin wskazanymi wyżej środkami określa—z uwzględnieniem postanowień zawartych w niniejszym rozporządzeniu—rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Art. 4. Minister Rolnictwa może:

1) zezwalać zakładom, instytucjom i osobom, prowadzącym badania naukowe, na postępowanie odmienne od przewidzianego w rozporządzeniach wydanych w wykonaniu art. 3 w zakresie niezbędnym dla prowadzenia tych badań;

2) normować w sposób specjalny postępowanie przy zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin na gruntach, stanowiących własność Państwa, a także na gruntach, użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe.

Art. 5. W wypadkach niewykonania przez osoby do tego obowiązane zarządzeń, wydanych z mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych, właściwa władza może przeprowadzić wykonanie wspomnianych zarządzeń na koszt tych osób.

Art. 6. Państwo ponosi koszty czynności władz, powołanych w myśl niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych do zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin.

Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych władny jest powołać właściwe związki samorządowe do współdziałania w pokrywaniu kosztów czynności władz, związanych ze zwalczaniem lub tępieniem na obszarze ich działania chorób roślin, chwastów oraz szkodników roślin.

Art. 7. Właścicielom roślin i właścicielom gruntów lub ich faktycznym posiadaczom, którzy ściśle stosowaniem się do przepisów niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych oraz do zarządzeń, wydanych z mocy tych przepisów, przyczynili się do opanowania choroby roślin lub wytepienia szkodników roślin, ponosząc przytem dotkliwie straty gospodarcze, Minister Rolnictwa może przyznać według swego uznania stosowną zapomogę.

O władzach i postępowaniu.

Art. 8. Zwalczenie chorób roślin i tępienie chwastów i szkodników roślin na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia należy do Ministra Rolnictwa, wojewodów, starostów oraz zarządów gmin w zakresie, jaki dla władz tych ustala rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3.

Przez wyraz „starosta” rozumieć należy powiatową władzę administracji ogólnej, a przez wyraz „wojewoda” — wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Minister Rolnictwa może powołać do współdziałania z wymienionymi władzami odpowiedni techniczny personel państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych oraz organizacji społeczno-rolniczych.

Art. 9. Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego oraz instytucje, które Minister Rolnictwa do tego powoła, udzielać będą władzom wymienionym w art. 8 technicznych wskazań w zakresie zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin.

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3, określają w szczególności, które z orzeczeń i zarządzeń władz będą wydawane jedynie na podstawie i z powołaniem się na wskazania Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego lub instytucji, które Minister Rolnictwa do tego powoła.

Art. 10. W celu wykonywania nadzoru nad stanem zdrowotności roślin oraz nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych, tudzież nad wykonaniem zarządzeń, wydanych z mocy tych przepisów, władze wymienione w art. 8, przedstawiciele Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego i instytucji przewidzianych w art. 9, a także powołani do tego pracownicy państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych i organizacji społeczno-rolniczych (art. 8) mają prawo:

1) wstępu na grunty oraz do wszelkich pomieszczeń i miejsc przechowywania, przerobu i sprzedaży roślin;

2) badania roślin na gruncie i we wskazanych wyżej pomieszczeniach i miejscach, badania tych pomieszczeń i miejsc, a także badania urządzeń, służących do przerobu roślin, oraz środków ich przewozu i przenoszenia;

3) bezpłatnego brania próbek roślin w ilości, niezbędnej dla ich zbadania;

4) żądania potrzebnych informacji od osób, w których posiadaniu znajdują się grunty i określone wyżej pomieszczenia, miejsca i urządzenia;

5) kontroli wszelkich prac związanych z oczyszczeniem roślin, gruntów, pomieszczeń i urządzeń, a także prac związanych z przerobem roślin;

6) kontroli transportów roślin na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz zatrzymywania tych transportów w razie stwierdzenia, że nie odpowiadają one warunkom ustanowionym w niniejszym

rozporządzeniu i rozporządzeniach, wydanych na jego podstawie.

Szczegółowe przepisy, dotyczące wykonywania nadzoru, określają rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Art. 11. Wniesienie odwołania od orzeczeń i zarządzeń władz, wydanych z mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, nie wstrzymuje wykonania tych orzeczeń i zarządzeń.

Przepis ten nie ma zastosowania do odwołań od orzeczeń karnych (art. 17).

Art. 12. Wszelkie należności wynikłe wskutek dokonania przez władze czynności, przewidzianych w art. 5, ściągane będą przez zarządy gmin wiejskich i miejskich w trybie przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

Koszty i opłaty egzekucyjne z tytułu przymusowego ściągnięcia powyższych należności pobierają na własny rachunek odnośne gminy.

Przepisy karne.

Art. 13. Winni naruszenia przepisów rozporządzeń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia będą karani, — o ile czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego cięższą karą — aresztem do sześciu tygodni i grzywną od 10 do 10.000 złotych lub jedną z tych kar.

Podżeganie, pomoc i usiłowanie ulegają karze.

W orzeczeniu skazującym na grzywnę należy orzec na wypadek niemożności jej ściągnięcia karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie powyżej sześciu tygodni.

Art. 14. Równocześnie ze skazaniem za bezprawny przywóz z zagranicy lub bezprawne wystanie zagranicę, a także za bezprawny przewóz i przenoszenie roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych, szkodników roślin oraz wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin, należy orzec konfiskatę odnośnych transportów roślin, szkodników roślin i przedmiotów.

Konfiskatę orzec należy również w wypadkach, gdy ściganie karne z jakichkolwiek powodów jest niewykonalne lub gdy wydano orzeczenie albo wyrok uniewinniający.

Orzeczenie o konfiskacie, niepołączone z orzeczeniem skazującym lub z wyrokiem wydaje władza lub sąd, właściwe do orzekania o czynie karalnym; orzeczenie to może być zaskarżone w tym samym trybie, co orzeczenie o karze.

Art. 15. Szczegółowe przepisy, dotyczące postępowania ze skonfiskowanymi roślinami, szkodnikami roślin i przedmiotami, określają rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3.

Art. 16. Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy do starosty.

Art. 17. Przeciwko orzeczeniu starosty można w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi według przepisów postępowania obowiązujących w I instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego wydany w II instancji jest prawomocny.

Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1877 r. stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Postanowienia końcowe.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem, w szczególności zaś:

1) artykuły 189—193, 204—210 ustawy o gospodarstwie wiejskiem (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XII cz. II wyd. 1913 r.);

2) ustawa z dn. 3 kwietnia 1875 r. o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej (Austr. Dz. u. p. № 61);

3) ustawa z dn. 17 lutego 1885 r. o tępieniu kaniańki i szkodliwych ostów (Dz. Ust. kraj. № 41);

4) ustawa z dn. 24 października 1907 r. o tępieniu myszy polnych (Dz. Ust. kraj. z 1912 r. № 137);

5) ustawa z dn. 27 lutego 1878 r. o środkach przeciwdziałania szerzeniu filoksery (Zbiór Ust. prus. str. 129);

6) ustawa z dn. 6 lipca 1904 r. o tępieniu filoksery (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 261);

7) rozporządzenie Rady Związkowej z dnia 30 sierpnia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 745);

8) ustawa z dn. 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej) (Dz. U. R. P. № 67, poz. 407).

Art. 19. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz innym ministrom stosownie do ich zakresu działania.

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, mogą być wydawane dla całego obszaru Państwa lub dla poszczególnych jego części.

W sprawach, dotyczących zakresu działania innych ministrów, rozporządzenia te będą wydawane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1 stycznia 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:

J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*